

bort, fordi de vedkommende Foranstaltninger i sig selv er saa økonomiske, at de nok maa kunne bære sig uden Statstilskud. Jeg har foreslaaet disse Nedsættelser gennemført paa en for Landbruget saa lempelig Maade som muligt, idet det har været min Opgave — og det har jeg ogsaa nævnt her i Tinget — overfor Hedeselskabet at sørge for, at de Tilskud, der gives til uopdyrket Jord, Hedejord og lignende, skulde bevares. Men det er jo et Tilskud, som ikke tilnærmedesvis udgør det hele, idet det, som jeg allerede har nævnt, er oplyst, at det kun drejer sig om $\frac{1}{5}$ af det samlede Tilskud, idet de $\frac{4}{5}$ gaar til Tilskud til opdyrket Jord, Jord, som allerede er i Kultur. Det er overfor den Side af Spørgsmaalet, jeg har ment det var forsvarligt at skære ned, og jeg har ment, for at gennemføre det saa lempeligt som muligt, at det heller ikke skulde omfatte de mindre Ejendomme. Som allerede sagt tidligere, er det min Opfattelse, at det her, hvor der er Tale om saa store Tilskud, som der i Virkeligheden er, til enkelte Landbrugere, er urimeligt, at det gennemføres efter Princippet: Jo flere Tønder Land, des større Tilskud faar de paagældende, saa at der kan være enkelte Landmænd, der endog faar flere Tusinde Kroner i Tilskud af Statskassen til Mergling af deres egen Jord. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup havde, synes det mig, i Virkeligheden kun et eneste Argument at fremføre mod Nedsættelsen, nemlig at man ikke skulde nedskære overfor Landbrugsministeriets Budget, undtagen man gennemførte de samme Nedsættelser overfor de andre Ministerier. Dertil vil jeg sige, at jeg synes ikke, det er noget sagligt Argument. Man maa skære ned, hvor det bedst kan taales, og ikke gøre det procentvis over det hele. Jeg er af den Opfattelse, at det rimeligste og forsvarligste er at undersøge, hvor der bedst kan taale at skæres ned, og ikke at gennemføre en systematisk procentvis Nedsættelse, som det ærede Medlem ynder og anbefaler. Forholdet er jo det, at man ikke kan sige om de fletse af de andre Ministerier, at de omfatter et enkelt Erhverv, nej, de omfatter Dele af alle de forskellige Erhverv, og derfor kan man heller ikke sammenligne de Tilskud, der gives til enkelte Landbrugere, med de Tilskud, der gives paa de forskellige andre Ministerier.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup var meget vred paa mig angaaende mine Udtalelser, men det ærede Medlem lagde mig forskellige Udtalelser i Munden, som jeg slet ikke har benyttet. Naar det ærede Medlem f. Eks. sagde om mig, at jeg havde

forsvaret min Nedsættelse paa 400 000 Kr. med at sige, at min Forgænger, Hr. Madsen-Mygdal, havde gennemført en Nedsættelse paa 300 000 Kr., og naar min Forgænger kunde gøre det, maatte det ogsaa være tilladt mig og være rimeligt og forsvarligt. En saadan Udtalelse har jeg slet ikke brugt. Ligeledes sagde det ærede Medlem, at i mine Udtalelser var der ikke noget som helst i Retning af Støtte til eller Anerkendelse af Landbruget og dets Arbejde. Det er jo fuldstændig urigtigt. Jeg nævnte i min Tale forleden bestemt, at i Modsætning til de Tilskud, som her gives til enkelte Landbrugere af Staten, var det min Opfattelse, at de Tilskud, som gives til Landbruget som Helhed gennem Statens Forsøgsvirksomhed, Forsøgsgaarde, Laboratorier og lignende, Foranstaltninger, som kommer hele Landbruget til gode og derved gavner ikke alene dette, men hele Samfundet, selvfølgelig skal bevares, og jeg nævnte endogsaa, at her var det ikke nødvendigt, at man absolut saa paa Kroner og Øre, netop fordi det var saa samfundsgavnligt, som det var. Derfor er det fuldstændig urigtigt, naar det ærede Medlem vil paastaa om mig, at der i mine Udtalelser ikke var noget som helst om Støtte til Landbruget og dets Arbejde.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt gentog sin tidligere Udtalelse om, at den Mergling, som der her er Tale om, foregaar i Fællesskab og som Stordrift, og at det derfor er nødvendigt, at den gennemføres ved Statsstøtte. Men fordi det ærede Medlems Udtalelse er en Gentagelse, bliver den derfor ikke mere rigtig. Det er absolut ikke noget Argument til Fordel for, at en saadan Statsstøtte er nødvendig. Vi har i Landbruget paa forskellig Vis gennemført i Fællesskab mange forskellige Opgaver til Fordel for Landbruget som Stordrift uden at have faaet Statsstøtte, saa det er absolut ikke nødvendigt, at der gives Statsstøtte til et saadant Arbejde, der udføres i Fællesskab. Det ærede Medlem sagde, at man kunde ikke sammenligne den Støtte, her gives til Landbruget, med den Støtte, som gives til Industrien, der var jo slet ikke Tale om, at man giver Mergel gratis til Landbruget. Men der er jo heller ikke Tale om, naar man støtter Industrien f. Eks. ved Toldbeskyttelse eller lignende, at den faar Kullene eller Jernet gratis. Det kan ikke nægtes, at det i Virkeligheden er det samme, som sker, enten man støtter et Erhverv gennem direkte Tilskud eller gennem Toldbeskyttelse, det er og bliver et Tilskud, som